

Joachim Schnobel

**Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joachimus Schnobelius,
I.U.D. & Professor Ad Exequias Quae ... Catharinae von Thienen/ Coniugi
desideratissimae A Marito viduo moestissimo Nicolao Wulffraden. Hodie ...
parabuntur, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777419955>

Druck Freier Zugang

Schnobel, J.
in Cath. v. Thien
vid. N. Wulffrad
Rostock 1643.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Academiae Rostochiensis

JOACHIMUS SCHNOBE-

LIUS J. U. D. & Professor,

Ad

Exequias

Quae

Piissimae & Honestissimae Feminae

CATHARINÆ

von Lbienen /

Conjugi desideratissimæ

A Marito viduo mestissimo

NICOLAO Wulffraden.

*Hodie mediâ primâ in templo Mariano**parabuntur,*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
amicè & diligenter invitât.

— (O) —

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLIII.

41

Uam nulli vel Pietati vel Generi
parcat lethi rabies in hominū vitas
& corpora semel emissa, tum quoti-
dianis exemplis, tum isto, quod ho-
die efferendum est, funere honestis-
simæ & pudicissimæ fœminæ CATHARINÆ
von Thienen abundè edocemur. Si enim Pieta-
tem ejus spectes vulgò satis cognitam, quā men-
tem DEO affixam perpetuò tenuit, ac sacra pu-
blica assiduè frequentavit, digna certè erat, quæ
diutius rebus hisce terrenis interesset, illarumq;
plagas & calamitates salubri ardentissimarum,
precum remedio & vitæ Sanctitate lenitum &
mitigatum iret. Quò enim pauciores dantur,
qui hanc medelam vulnerum patriæ nostræ uni-
cam agnoscunt & re ipsa amplectuntur, eò lon-
gius ævum precandum illis, qui melioris ingenij
e grege cæterorum eam sibi habent nocte dieq;
commendatissimam, eâq; non parum laxamen-
ti doloribus & miseriis, queis hac peste tempo-
rum affligimur, à summo Numine impetrant &
consequuntur. Horum verò manibus morbo las-
satis ac ipsa demum morte enectis cū nihil præ-
terea

terea restet opis, quod remedio esse queat, quis non videt in pejus cuncta ruitura, & spem salutis omnem amoveri? Quemadmodum enim Medentum arte manuq; cessante vulnerum graviorum dolores non solum intenduntur, sed sanie intus cumulata ac fervente partibus vicinis ac tandem corpori malum insanabile accersitur; ita remotis piis eorumq; precibus sublatis publica temporum calamitas ingravescit, curarum materies densatur, & quod integrum adhuc erat ac in spem auxilii relictum, unâ corripitur & velut enecatur. Qua de causa non immeritò prudentioribus frequentiora piorum funera suspecta & imminentium calamitatum præfagia certissima videntur. Apparet enim Rectorem Universi sceleribus seculi irritatum & furore plenum à nostra salute adeò aversum esse, ut nec piorum preces ulterius audire & ferre velit. Hinc igitur quid aliud quàm mare quoddam malorum immensum & ineluctabile, quod in degeneres effundatur promiscuè, vereri necesse habemus? Qui metus & cogitationes animos nostros meritò subeunt hoc tempore, quo antè nominatæ feminae pietate & morum Sanctimoniâ imprimis conspicuæ è vivis sublatae funus prosequendum. Cui ut pro more solenni porro honorem probitari debitum exhibeamus, specialius ea quæ de

namon

G 2

genere

Genere & vita ejus nobis sunt exposita & oblata;
recensebimus. Nata igitur est nostra piè defun-
cta CATHARINA von Thienen primo De-
cembris Anni M. DC. XVII. parentibus plerisq;
notis & ante paucos annos fato suo functis; Pa-
tre scilicet Viro Prudentissimo Dn. CHRISTI-
ANO von Thienen quondam hujus Civitatis Sena-
tore spectatissimo; Matre verò MARGARETA
Papfen/ foemina honestissima, & matronalibus
insigniter dotata ornamentis. Avus ei paternus
fuit vir quondam præstantissimus & Integerri-
mus GYLIUS von Thienen Civis hujus urbis
primarius; Avia paterna foemina lectissima BAR-
BARA Batten/ Viri Clarissimi & Experientis-
simi Dn. LEVINI BATTI, Medicinæ quon-
dam Doctoris & Professoris in hac Academia ce-
leberrimi soror. Avum maternum habuit NI-
COLAUM Papfen/ Civem & mercatorem hu-
jus urbis antiquâ fide, moribus & industria præ-
stantem: Aviam maternam Geschen Schlorffes/
foeminam itidem virtute & moribus suo tempo-
re apprimè decoratâ. His edita parentibus & avis
nostra piè defuncta cum Christo servatori suo sa-
era lotione consecrata & ipsius cœtui inserta
esset, Parentum monitis & educatione sedulâ ad
sanctitatem vitæ ab incunabulis animum appli-
cuit; omnemq; turpitudinem, qua pro dolor
nomen

nomen Christi inter nos à multis fœdissimè con-
spurcatur, extremè odisse & averfari cœpit ac per-
rexit. Quo ingenio & moribus cùm favorem bo-
norum facillè mereretur, accidit, ut anno ætatis
decimo octavo nuptias ejus Vir præstantissimus
NICOLAUS Wulfrad / Civis & cerevisarius
hujus urbis non postremus ambiret easq; fatis
annuentibus impetraret. Sicigitur felici copu-
lâ dilectissimo marito suo juncta morum comi-
tate, obsequio & suavitate conjugii illud, quod
octo duravit annos, adeò lætum reddidit & ama-
bile, ut nullo unquam tempore jurgiis aut liti-
bus alternis fuerit contaminatum. Ingens sanè
hæc est felicitas hominibus, si amor, qui semel u-
triusq; conjugis animos combinavit ac devin-
xit, tam constanter illos tenet, ut nullâ adversitate
aut molestiâ, quæ perpetua conjugij comes esse
solet, frigus aliquod contrahat aut minuatur.
Scilicet uti vasa semel firmiter compacta quem-
vis impetum facillè sustinent ac ferunt, ita conju-
gium, quod amore sincero fideliter ac solidè coa-
luit, nulla vi externa sic percellitur, ut ullibi rimis
fatiscat ac distrahatur. Est verò munus hoc Spiri-
tus S. supremi rectoris mentium & fontis amoris
unici, à quo cùm omnis concordia tum illa præ-
fertim conjugalis, qua **DEUS** hominesq; pari-
ter oblectantur, proficiscitur, & inter pios ad
G 3 dulcissi-

dulcissimum curarum levamen conservatur. Beatus igitur imprimis videri potuit maritus tam dulci conjugis amplexu & jucundissima consuetudine ac cohabitatione. Verum ut omnia sunt humana & nihil perpetuum sub sole datum, ita ista beatitudine ultra octo annos illi frui non licuit. Proinde paucis ab hinc septimanis fatum manum injecerunt, ut asthmate quodam scorbutico correpta lecto affigeretur. Quod genus morbi cum subito vires sumeret majores, ac vitæ insidiari videretur, deesse sibi noluit, quin animæ de cœlesti pabulo ad vitam æternam suffecturo in tempore prospiceretur. Accersito igitur Ecclesiæ ministro peccatorum poenitentiam professus est, ab eodemq; non tantum remissionem illorum sibi annunciari cum gaudio percepit, sed & corpore ac sanguine Christi pasta fuit. Hoc modo roborata, licet vires corporis vi morbi prosternerentur, animo tranquillo tamen quicquid doloris aut molestiæ reliquum erat, pertulit, vitamq; suam Christo Servatori suo precibus assiduis committens, ejusq; voluntatem exspectans, cum plena gaudio cœlesti ac vitæ melioris desiderio devotè intentus nihil nisi immortalitatem & cum D'E O ac cœlestibus perennem consuetudinem meditaretur ac cogitaret,

ret, die hujus mensis decimo quinto circa horam
secundam pomeridianam pie placideq; obdor-
mivit. Sic igitur pietatis suæ & erga pauperes
beneficentiæ fructum consecuta est uberrimum,
ut nunc superatis omnibus adversis in Cœlo vi-
ctrix triumphet, ibiq; vera fruatur vita, quæ nec
paupertate sordescit, nec metu tabescit, nec pe-
riculis horrescit; quæ nec curis angitur, nec la-
boribus fatigatur, nec doloribus torquetur;
quam hostes non infestant, cupiditates non per-
turbant, mala non cruciant, sed gaudia sincera
omnem sensum & cogitationem humanam ex-
superantia sine fine exhilarant & oblectant.
Quamvis verò dubium non sit, quin relicto vi-
duo pro summo ejus erga ipsam amore maxi-
mum reliquerit mœrorem & luctum, tamen ille
memor conditionis & fragilitatis humanæ non
nimium lugendo committeret, ut mortalitatem
ejus nescivisse, aut felicitati ejus, quâ nunc in
Cœlo fruitur, suæ commoditatis causâ invidere
videatur. Cogitet DEO nos vivere & mori; nul-
lam mortem esse immaturam, quam vita proba-
antecessit; dulcissimam suam CATHARINAM
non amissam sed præmissam, non in valle mortis
interiisse, sed per illâ in vallē Josaphati perpetuis
DEI laudibus resonantem ac amœnitatē Paradisi
ductu

ductu Sanctorum, Angelorum pervenisse. Qui
transirus ut & nobis, Cives Academici, quondam,
prout fatalis ordo rulerit, pateat, nostræq; mor-
talitatis memoriâ ad cogitationem & curam fe-
liciter hinc emigrandi & transeundi exsuscite-
mur, agite ad Exequias piè defunctæ hujus fœ-
minæ, quæ in templo Divæ Virginis ei hodie pa-
rabuntur, cohonestandas frequentes confluite,
& quod olim vobis ab aliis, id in gratiam mœstis-
simi vidui cæterorumq; cognatorum & affinium
officium humanitatis lubentes præstare. Id
quod vos officiosè sedulòq; rogamus ac mo-
nemus. P. P. Rostochij XIIIX. Martij
Anno M. DC. XLIII.

ret, die hujus mensis decimo
 secundam pomeridianam pi-
 mivit. Sic igitur pietatis su-
 beneficentiæ fructum consec-
 ut nunc superatis omnibus a-
 etrix triumphet, ibiq; vera fru-
 paupertate sordescit, nec me-
 rculis horrescit; quæ nec cu-
 boribus fatigatur, nec dolo-
 quam hostes non infestant, cu-
 turbant, mala non cruciant,
 omnem sensum & cogitationem
 superantia sine fine exhilara-
 Quamvis verò dubium non
 duo pro summo ejus erga ip-
 mum reliquerit mœrorem &
 memor conditionis & fragilita-
 nimium lugendo committere
 ejus nescivisse, aut felicitati
 Cœlo fruitur, suæ commodita-
 videatur. Cogitet DEO nos vi-
 lam mortem esse immaturam
 antecessit; dulcissimam suam
 non amissam sed præmissam, re-
 interiisse, sed per illā in vallē J-
 DEI laudibus resonantem ac a-

ca horam
 q; obdor-
 pauperes
 rrimum,
 Cœlo vi-
 quæ nec
 t, nec pe-
 r, nec la-
 quetur;
 non per-
 sincera
 nam ex-
 lectant,
 elicto vi-
 re maxi-
 men ille
 næ non
 alitatem
 nunc in-
 invidere
 ori; nul-
 a proba-
 RINAM
 e mortis
 erpetuis
 Paradisi
 ductu

